

MANIFEST DE L'11 DE SETEMBRE DEL 2022

Catalunya afronta la seva Diada Nacional en un context convuls, tant a escala internacional i europea com a casa nostra. La guerra a Ucraïna i la crisi derivada de l'escalada dels preus dels béns bàsics, la crisi de subministraments, la polarització política a Espanya i a Catalunya o les seqüeles de la pandèmia són alguns dels factors que ens han arrossegat cap a un empitjorament real de les condicions de vida de la classe treballadora catalana, cosa que el país no es pot permetre.

Catalunya ha de fer un fort reconeixement a tots els professionals de la sanitat i a les persones que es dediquen a les cures i al servei a les persones, que encara, a dia d'avui, pateixen les conseqüències d'una situació excepcional i no veuen reconeguda amb drets i millors salaris la feina essencial que realitzen. I, per descomptat, hem d'expressar un record sincer per totes les persones que ens han deixat pel maleït virus, així com per les seves famílies i les seves amistats.

Els esdeveniments que hem patit durant els últims anys i les repercussions negatives que vindran provocades per la invasió d'Ucraïna ens han de fer reflexionar sobre el model de país que volem. Cal reforçar els serveis públics perquè la ciutadania disposi d'un veritable escut social, però, a més, hem de construir una economia més resilient als canvis perquè aquests es produeixin amb criteris de transició justa. Una economia basada en un model industrial sòlid i adaptat als nous reptes verds i digitals, mitjançant el desenvolupament del Pacte nacional per a la indústria, i amb un model turístic i de serveis sostenible i generador d'ocupació digna.

En el context actual, la classe treballadora catalana no permetrem que continuï augmentant la pobresa i l'empitjorament de les nostres condicions de vida. Fa mesos que ens mobilitzem i que reivindicuem salaris i condicions de treball dignes. A la contra tenim una actitud patronal i em-

presarial irresponsable que ha decidit repercutir l'augment de costos en el preu dels productes i els béns, una actitud que davant la negociació col·lectiva opta per postures d'enfrontament amb l'objectiu de dinamitar qualsevol possibilitat d'arribar a pactes.

Això ha fet augmentar de manera desorbitada els guanys de les empreses, cosa que ha comportat l'augment de preus i una inflació desbocada, un 83 % de la qual és conseqüència directa d'aquesta actitud empresarial. Exigim un canvi de rumb urgent. UGT i CCOO ja hem anunciat una escalada del conflicte social si no s'escolten les nostres demandes i reivindicacions, que, d'altra banda, són de sentit comú: apujar salaris per mantenir el poder adquisitiu, revalorar pensions amb l'IPC i apujar l'SMI per assolir el 60 % del salari mitjà. I és que assolint salaris i pensions suficients no patirem una crisi de demanda que arrossegui l'economia i l'ocupació a una nova recessió.

Demanam mesures per atendre les persones més necessitades, impulsant un bo d'ajut directe a les famílies que no poden fer front als elevats preus energètics. Volem que s'asseguri que la renda garantida arribi a totes les persones que ho necessiten, incrementant l'IRSC, que està congelat des del 2010 i que ja ha estat superat en quantia per l'IPREM, que és l'indicador equivalent de caràcter estatal, tot i que el nivell de vida a Catalunya és més car; que es garanteixi la gratuïtat de tot el transport públic i que es desbloquegin els 800 milions d'euros de romanent —de què la Generalitat de Catalunya disposa— cap a polítiques de fort contingut social.

És necessari reforçar els marcs de concertació i diàleg social. En aquest sentit, CCOO i UGT de Catalunya mantenim la cultura del pacte i la mà estesa a la patronal i al Govern, però no indefinidament. No podem deixar una part importantíssima dels catalans i les catalanes a l'estacada, i és que Catalunya ha de ser un país avançat en drets socials.

Ens alegrem de la treva a la qual s'ha arribat amb la comunitat educativa, però posem en relleu que encara queden moltes matèries per negociar. L'educació i la formació professionals han de ser un dels puntals d'un país socialment avançat i competitiu en l'escena internacional, i no podia mantenir-se aquesta situació de divorci absolut entre les parts. Molts són els reptes i, entre d'altres, el desenvolupament de polítiques que facin de la llengua catalana un factor de cohesió i d'igualtat social.

Des d'UGT i CCOO denunciem l'oblit que mantenen les administracions competents cap a la llengua en el món del treball com a espai de divulgació i aprenentatge. El compromís de les nostres organitzacions cap al català ha estat ple i queda demostrat amb la nostra acció diària. En canvi, no hem disposat mai del suport necessari per fer del món del treball un espai d'immersió lingüística, un greu error tenint en compte la incorporació de noves treballadores i treballadors que no tenen la llengua catalana com a vehicular. El català no pot estar absent dels centres de treball del país.

Les principals organitzacions sindicals del país defensem la cultura democràtica com a valor absolut per a la convivència i l'organització política i social a Catalunya. Per això ens preocupen algunes notícies aparegudes darrerament que alteren aquest model. Determinats comportaments d'algunes instàncies judicials o policials, o les notícies falses donades per bones són alguns dels factors que expliquen l'augment dels partits d'extrema dreta, també a casa nostra. CCOO i UGT sempre hem combatut aquestes maniobres que tant hem patit i patim, però si hi ha algun lloc on la democràcia encara no ha arribat a ser plena és a l'interior de les empreses. Cal, doncs, reivindicar també l'espai de decisió i de gestió empresarial com a espai que cal democratitzar. La cultura del pacte i del diàleg és la nostra.

L'11 de Setembre commemorem la caiguda de Barcelona el 1714. També es commemora l'assassinat de Salvador Allende a Xile o l'atemptat a les Torres Bessones. La nostra Diada és un moment especial per reivindicar la cultura de la pau. Ens esfereix la idea de tenir una guerra en marxa entre països europeus. No només per les conseqüències econòmiques de les quals hem parlat, sinó, sobretot, per les humanes. Milers de persones mortes o desplaçades, vides truncades i cap esperança per al diàleg.

Catalunya sempre s'ha mostrat com una societat avançada en la defensa de la pau, de la tolerància, de l'acollida. Amb el conflicte a Ucraïna ho ha tornat a fer i des d'aquí apel·lem a les institucions catalanes, estatals i europees a cercar les vies dialogades per resoldre el conflicte, a impulsar mesures que protegeixin les poblacions afectades, el moviment sindical ucraïnès o el moviment pro democràcia a Rússia, i, alhora, a impulsar el compromís del país per resoldre les guerres al món de manera pacífica, a no oblidar cap altre conflicte ni cap altra persona refugiada i a tenir un planeta en pau.

La Catalunya que ens mereixem és un país igualitari on tothom tingui dret i accés a una vida segura i digna. Per això reivindicuem un país feminista on les dones deixin de patir discriminacions, desigualtats i bretxa salarial a la feina, on puguin viure en un país segur i lliure d'agressions, on tornar a casa o sortir a passar una bona estona no signifiqui tenir por de patir assetjaments i violències, on s'erradiqui la violència masclista i on no hàgim de lamentar cap assassinat més. Un país on el teu origen no sigui condició per assolir una determinada feina i on joventut sigui sinònim d'estabilitat laboral i social i de participació. Que marxar de casa no sigui un somni, sinó una possibilitat real. Que a qui estimes i com l'estimes no condicioni la teva vida i no et faci viure amb por. Des del moviment sindical català continuem apostant i treballant per a la consecució d'aquests objectius.

UGT i CCOO no oblidem cap de les cinquanta-una persones treballadores mortes al seu lloc de treball des que va començar el 2022 i en la Diada Nacional cal tenir un record per aquells i aquelles que ens han deixat d'aquesta manera injusta. Ningú no va a la feina a morir, i a Catalunya no només continua passant, sinó que la dada ha augmentat respecte de l'any anterior. Hem d'erradicar aquest flagell.

El sindicalisme nacional i de classe català vol continuar empoderant els treballadors i treballadores mitjançant la construcció d'un país socialment just, igualitari, democràtic i en pau. Aquest és el nostre compromís, aquesta és la nostra lluita.

VISCA CATALUNYA I VISCA LA CLASSE TREBALLADORA CATALANA!

Barcelona, 11 de setembre del 2022

